

Posudek vedoucí magisterské práce

Sylvie Rubenová: Praktická dramaturgie velkého činoherního domu
(Je možné v Národním divadle vytvářet vědomou uměleckou koncepci?)

Písemná část magisterské práce zcela souzní se Sylviiným zaměřením a dosavadními praktickými výsledky – při studiu i mimo školu. Sylvie patřila k nejaktivnějším, nejenergičtějším a nejpodnikavějším mladým divadelníkům, s nimiž jsem se za celou dobu působení na DAMU setkala. Charakteristické pro ni bylo, že se podílela na přípravě i realizaci vlastně všech absolventských inscenací v Disku: v případě Kabaretu (režie Lumír Olšovský) s ostatními dramaturgy ročníku pracovala na textové úpravě a revizi překladu; textem Mučedníka (režie Mikoláš Tyc) se zabývala dávno před jeho volbou pro inscenaci v Disku; titul Čechov na Jaltě si doslova vyvzdorovala a byla především v závěrečné fázi zkoušení režiséru Kubákovi neocenitelnou oporou; jako „druhý dramaturg“ s věcným odstupem sledovala a komentovala zkoušení Bouře (režie Pavel Ondruch). Jako zatím jediná z trojice ročníkových dramaturgů se vrhla do praxe, a to hned ve velké činohře „kamenného“ vícesouborového divadla.

Základem diplomové práce je položená otázka: „Je možné v Národním divadle vytvářet vědomou uměleckou koncepci?“ Sylvie na ni odpovídá vlastně celou svou činností: ať tou praktickou, obtížnější tím víc, že vzhledem k onemocnění kolegy zkušeného dramaturga musela víc času – možná mnohem víc, než by si přála – věnovat provozním problémům, nebo, v případě diplomové práce, poctivým zaznamenáváním faktů: konkrétním popisem vlastních zkušeností. V jednotlivých kapitolách postupuje od vymezení místa NDM na

ostravské divadelní „mapě“, kterou přehledně charakterizuje – a už tím naznačuje specifičnost jednotlivých ostravských divadel, jejich podmínky a možnosti –, přes popis provozních podmínek samotné instituce až ke konkrétním dramaturgickým otázkám s ohledem na postavení činohry ve vztahu k ostatním souborům. V případě vlastní praktické dramaturgie ve vztahu k souboru a jeho složení i repertoáru a jeho spektra rekapituluje dosavadní stav, z něhož vyplývají i konkrétní důvody pro výběr připravovaných titulů, a přibližuje i další „doprovodné“ projekty a aktivity doplňující program činohry. Neteoretizuje, praktickým zkoumáním jednotlivých problémů dochází k poznání, které není nové, ale které získává takřkajíc na vlastní kůži: Její odpověď na shora položenou otázku není jednoznačná – sráží se v ní, jak už to nejen u divadla bývá, ideální představa a reálná situace. V současných podmínkách Národního divadla moravskoslezského, u nichž nás může překvapit velká míra – jak to nazvat – stavu improvizovanosti, vyplývající především z provozních obtíží, tomu však asi ani nemůže být jinak.

Magisterskou prací dokázala diplomantka naplnit vytčený cíl, seznámit nás se současnými podmínkami „praktické dramaturgie“, jejíž prostředí je jí – a i to práce přesvědčivě dokládá – nejbližší. Z těchto důvodů práci ráda doporučuji k obhajobě.

V Praze 17. 9. 2016

Zuzana Sílová